

[Hartel.]

Jeg finder, at denne Udtalelse er lovlign tendentløs og kun kan opfattes som et Skub til en hældende Vogn. Jeg mener, at de mange, som har deltaget i Nævningearbejdet og samvittighedsfuldt har forsøgt at gøre Fyldest, ikke fortjener en saadan Paaskrift fra Statsadvokaturens Side, for naar man har staaet over for en Række Frifindelser, som mange ikke kunde forstaa, saa laa det vel i de fleste Tilfælde deri, at Nævningerne havde Valget mellem enten en streng Straf ved, at de sagde skyldig, eller ingen Straf ved, at de sagde uskyldig, og saa valgte de det sidste Alternativ, og det synes jeg ikke der er nogen Grund til at laste dem for; der maa i saadanne Tilfælde være rimelig Adgang til at tage menneskelige Hensyn.

Regeringsforslagets svageste Punkt er efter vor Opfattelse Seksualklinikkerne, alene Navnet er efter vor Formening uheldigt, og Befolkningen, i det mindste Landbefolkningen, er slet ikke indstillet paa Oprettelsen af disse Klinikker. Al sund Lovgivning bør efter vor Formening gaa ud paa at imødekomme og afhjælpe en Trang i Befolkningen, og det kan ikke være nogen speciel Opgave for Lovgivningsmagten at foregribe en Trangs Tilstedeværelse, særlig da ikke paa en Tid, hvor der paa saa mange Omraader hersker Nød og Savn, som man kunde have haardt Brug for at afhjælpe først.

Derimod kunde vi, som jeg ogsaa har sagt det før, meget godt tænke os en vidtgaaende Vejledning af Ungdommen paa hele dette Omraade, et Arbejde sat i System efter de Linier, som f. Eks. Dr. Dida Dederding har lagt an i Foredragsvirksomhed og Oplysningsvirksomhed Landet over, og vi mener heller ikke, at man burde kaste Vrag paa den Vejledning paa dette Omraade, som de lokale Læger kunde være i Stand til at give. Paa dette Punkt kan vi ikke tiltræde det foreliggende Lovforslag. Derimod finder vi, at der gøres for lidt ved Spørgsmaalet om Mødrehjælp. Der er her et godt Afsnit i Venstres Forslag, og det er hele min Gruppens Haab, at man vil tage denne meget vigtige Side af Svangerskabslovgivningen op til en endelig og udtømmende Behandling, saaledes at man kommer de vordende Mødre til Hjælp, hvor det er paakrævet.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der i øvrigt er stillet, og der er jo stillet mange, vil jeg nævne vor Stilling til de enkelte. Vi kan ikke give det kommunistiske Partis Forslag vor Tilslutning, om end jeg ogsaa kan slutte mig til den betingede Anerkendelse, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit gav dette Forslag; og naar jeg ikke

kan godkende det, skyldes det jo først og fremmest, at den sociale Indikation er bibeholdt. Derimod kan vi tiltræde Retsforbundets Forslag om at stryge Paragrafferne om Seksualklinikkerne og dermed ogsaa det Afsnit om Omkostningernes Paaligning, som er nødvendiggjort ved, at Seksualklinikkerne fastholdes i Regeringsforslaget.

Jeg har tidligere ved andre Forslags Behandling sagt, og jeg gentager det i Dag, at vor Gruppe under de nuværende økonomiske Forhold for Landbruget ikke er i Stand til at gaa ind for Lovgivningsforanstaltninger, hvis økonomiske Rækkevidde ikke kan bedømmes, men som givet vil føre til betydelige Merudgifter, ogsaa for Landbefolkningen, og noget saadant vil ikke kunne forstaaes med den nuværende Indtjeningssevne paa Landet.

Venstres Forslag vil vi, da det maa betragtes som en Helhed, ikke kunne tiltræde af Hensyn til Spørgsmaalet om Straffen, om end vi i mangt og meget er enige i det, der der er foreslaaet, og det samme gælder om det konservative Forslag.

Jeg har omtalt dem af Regeringens Ændringsforslag, som vi vil stemme for ved anden Behandling — en enkelt Ændring kan vi ikke stemme for —, og ved tredje Behandling vil vi være nødt til at afholde os fra at stemme om Regeringsforslaget, idet det jo formodentlig vil fremtræde med Seksualklinikkerne og forskellige Enkeltheder, som vi ikke er i Stand til at godkende.

Hans Hansen (Rørby): Jeg vil ved denne anden Behandling kun fremsætte nogle faa Betragtninger af rent saglig Art. Der er ikke Grund til at beskæftige sig med det principielle af den Grund, at den vældige Storm, der rejste sig straks ved Fremsettelsen af disse Lovforslag, eller maaske rettere før de blev fremsat, jo nu har lagt sig. Jeg kan kun være tilfreds med, at det er gaaet saadan, tilfreds med, at den gammel dags Opfattelse, at man ikke maa slaa ihjel, har kunnet opretholdes her i Rigsdagen. Lovforslaget er jo ikke undergaaet nogen principiel Ændring ved Behandlingen i Udvalget; stort set er alle de Ændringsforslag, der er stillet — naturligvis med Undtagelse af Det kommunistiske Partis —, sammenfaldende med Lovforslagets Hovedlinier. Den Forskellighed, der er i Ændringsforslagene, hidrører jo kun fra en forskellig Opfattelse af Straftilmaalingerne og en forskellig Bedømmelse af den tekniske Klarhed, det sidste særlig af Hensyn til Lægerne. Paa eet Punkt synes jeg, Regeringsforslaget er betænkeligt, nemlig der ved, at Staten ved de offentlige Seksual-